

man vilde gaa. Men selvfølgelig vil der komme meget væsentlige og betydelige lokale Interesser frem og Strid mellem Hillerød og Frederikshund, og jeg nærer saa ingen Tvivl om, at Staten, naar den skulde tage alle billige Hensyn, alligevel vilde gaa den Vej, jeg anbefaler. Jeg siger, at naar der er Spørgsmaal om en privat Bane, mener jeg slet ikke, der kan være Tale om at gaa den Vej, som det ærede Medlem vil, selv om hans Projekt forøvrigt var modent til at komme frem under denne Lov. Angaaende de øvrige Underændringsforslag til mit Forslag om en Sidebane til Frederikshund, skal jeg ikke for Tiden udtale mig. Jeg kjender jo ikke nærmere til Beføstningen ved en sliq Banelinie, der ikke har været projekteret. Jeg antager, at Linien vil blive omtrent $1\frac{1}{2}$ Mil. Jeg skjønner ikke, at Vedtagelsen af et sliqt Forslag paa nogen Maade skulde lette Gjennemførelsen af Mindretallets Forslag, og har altsaa paa dette Stadium ingenjomhelst Anledning til at antage, at disse Underændringsforslag skulle bidrage til at føre Hovedforslaget igjennem, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa, men afvente, hvad der forøvrigt vil blive udtalt fra de Herrer Forslagsstilleres Side.

N. Andersen (Christed Amts 3die Valgkreds): Jeg skal ikke spille Tiden med nogen som helst udførlig Omtale af de foreliggende Ændringsforslag. Jeg kan i saa Henseende fatte mig kort, idet jeg i Et og Alt kan henholde mig saavel til den ærede Ordfører som til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Holst), men jeg vil gjerne yttre et Par Ord om selve det Grundlag, hvorpaa den Overenskomst, som er omtalt af den ærede Ordfører, er bygget, nemlig en Afstale med den høitærede Indenrigsminister. Jeg anerkjender med stor Tilfredsstillelse, at der synes derved at være gjort det første Skridt til Noget, der dog ligner en fast Ramme for fremtidige Jernbaneanlæg, for saa vidt de da skulle ske ved privat Initiativ og ved Hjælp af Tilskud fra Statskassen. Men jeg skjønner ikke rettere, end at det Grundlag, som her er tilveiebragt, er gaaet lidt for vidt, idet det er blevet lidt for stramt. Det forekommer mig nemlig, at den Klasseinddeling af kun to Klasser, hvoraf den ene skal have et forud fixeret Beløb af 25,000 Kr. pr. Mil, imedens den anden, den høiere Klasse skal have et ligeledes forud fastslaaet Beløb af 80,000 Kr., er noget uheldig. Skal man have en bestemt Klasseinddeling, tror jeg, det bliver nødvendigt, hvis man da vil und-

gaa evindelige Stridigheder og Forhandlinger om, til hvilken af disse to Klasser den paagjældende Bane skal henføres, i det Mindste at indføre en Mellemklasse. Men jeg vil anse det for heldigst — og jeg tillader mig at henstille det til den ærede Minister og det høie Thing — om man ikke kunde enes om at betragte disse to Summer, de 25,000 Kr. og de 80,000 Kr., som et Minimums- og et Maximumsbeløb, et Minimums- og Maximumsudtryk for det Tilskud, som Statskassen vil hve til saadanne Baneanlæg, som projekteres af Private og for den langt overveieende Del ville blive udførte for private Midler. Jeg skal naturligvis paa Forhaand anerkjende, at der ogsaa derom kunde blive en hel Mængde lange Forhandlinger, da det jo er en Selvfølge, at ethvert privat Selskab, der ønsker et Baneanlæg, vil gjøre sit Yderste for at faae saa meget som mulig og altsaa komme saa høit op i Klasse som mulig. Men jeg tror dog, at det vil være lettere at finde en passende Sum for det enkelte Tilfælde, naar man havde flydende Grændser og ikke var nødt til at gaa enten til Minimum eller Maximum. Der er en anden Henstilling, jeg gjerne vil gjøre til den ærede Minister. Det er med Hensyn til Statens Bidrag i Form af en Ydelse af Halvdelen af Expropriationssummen. Det er jo ganske vist en gammel kjendt Methode at hve Bidrag til private Baneanlæg paa, idet vi have en lang Række af Jernbaneanlæg, hvortil der er ydet henholdsvis den fulde eller den halve Expropriationssum af Statskassen. Delvis har den jo ogsaa været refunderet igjen fra den saataldte Expropriationsfond, men det Sidste, vi ere blevne staaende ved, er, som bekendt, at vi have bygget en lang Række af Baner, hvor Staten har ydet Bidrag af det Halve af Expropriationsudgiften uden nogen saadan Refusion. Men der vil jeg gjerne henstille, om man ikke kunde gaa en anden Vej, saaledes at Staten i Stedet for at hve Halvdelen af Expropriationsudgiften til de paagjældende Baneanlæg ydede en fast Understøttelse som Bederlag derfor af 25,000 Kr. Jeg tror nok, at det er temmelig akkurat, at Expropriationsudgiften gjennemsnitlig har været 50,000 Kr. til de 4—5 Baneanlæg, hvortil Statskassen har ydet det Halve, altsaa 25,000 Kr. i Gjennemsnit, og jeg tror, det vilde være heldigt og i alt Fald i mange Ægne fremme Tilveiebringelsen af de, snart jagt, nødvendige Kommunikationsmidler, naar man forud kunde paaregne, foruden det faste, kontante Tilskud af Statskassen, tillige et Tilskud yderligere af 25,000 Kr. og saa var selv om at staae Jorden. Forholdet er jo nemlig det, at hvis man bliver